

- 3) Zarzut trzeci, w którym strona skarżąca podnosi, że rozporządzenie wykonawcze Rady nr 83/2011 jest w stosunku do niej nieważne, ponieważ nie istnieje żadna decyzja wydana przez właściwą władzę, tak jak tego wymaga art. 1 ust. 4 wspólnego stanowiska Rady 2001/931/WPZiB.
- 4) Zarzut czwarty, w którym strona skarżąca podnosi, że rozporządzenie wykonawcze Rady nr 83/2011 jest w stosunku do niej nieważne, ponieważ Rada nie przeprowadziła żadnej kontroli, tak jak tego wymaga art. 1 ust. 6 wspólnego stanowiska Rady 2001/931/WPZiB. Strona skarżąca utrzymuje, że ze względu na to, iż nie ucieka się już ona do działań militarnych w celu osiągnięcia swych celów i nie podejmuje już bezpośrednich działań na Sri Lance, taka kontrola doprowadziłaby do wniosku, że powinna zostać skreślona z listy.
- 5) Zarzut piąty, w którym strona skarżąca podnosi, że rozporządzenie wykonawcze Rady nr 83/2011 jest w stosunku do niej nieważne, ponieważ nie dopełniono obowiązku uzasadnienia z naruszeniem art. 296 TFUE.
- 6) Zarzut szósty, w którym strona skarżąca podnosi, że rozporządzenie wykonawcze Rady nr 83/2011 jest w stosunku do niej nieważne, ponieważ narusza przysługujące jej prawo do obrony i prawo do skutecznej ochrony sądowej.

(¹) Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 83/2011 z dnia 31 stycznia 2011 r. dotyczące wdrożenia art. 2 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 2580/2001 w sprawie szczególnych środków restrykcyjnych skierowanych przeciwko niektórym osobom i podmiotom mających na celu zwalczanie terroryzmu oraz uchylenia rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 610/2010 (Dz.U. L 28, s. 14)

(²) Rozporządzenie Rady (WE) nr 2580/2001 z dnia 27 grudnia 2001 r. w sprawie szczególnych środków restrykcyjnych skierowanych przeciwko niektórym osobom i podmiotom mających na celu zwalczanie terroryzmu (Dz.U. L 344, s. 70)

(³) Wspólne stanowisko Rady z dnia 27 grudnia 2001 r. w sprawie zastosowania szczególnych środków w celu zwalczania terroryzmu (Dz.U. L 344, s. 93).

Skarga wniesiona w dniu 11 kwietnia 2011 r. — Timab Industries i CFPR przeciwko Komisji

(Sprawa T-211/11)

(2011/C 179/31)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Timab Industries (Dinard, Francja) i Cie financière et de participations Roullier (CFPR) (Saint-Malo, Francja) (przedstawiciel: N. Lenoir, adwokat)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Skarżące wnoszą do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności decyzji;

— obciążenie Komisji całością kosztów postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżące wnoszą o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 1 lutego 2011 r. o odmowie dostępu do niektórych dokumentów Komisji dotyczących postępowania na podstawie art. 101 TFUE i art. 53 porozumienia EOG w sprawie porozumienia na europejskim rynku fosforanów do pokarmów dla zwierząt (sprawa COMP/38.866).

W uzasadnieniu skarżące podnoszą trzy zarzuty.

1) Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia prawa i oczywistego błędu w ocenie w odniesieniu do art. 4 ust. 3 akapit drugi rozporządzenia nr 1049/2001 (¹), ponieważ żądane dokumenty nie są zdaniem skarżących opiniami, lecz decyzjami, w odniesieniu do których nie wykazano, że udostępnienie może stanowić poważne naruszenie procesu podejmowania decyzji.

2) Zarzut drugi dotyczący naruszenia prawa i oczywistego błędu w ocenie w odniesieniu do art. 4 ust. 2 tiret pierwsze rozporządzenia nr 1049/2001, ponieważ żądane dokumenty nie zawierają wrażliwych informacji handlowych, które mogłyby uniemożliwić ich udostępnienie — choćby częściowe.

3) Zarzut trzeci dotyczący naruszenia prawa i oczywistego błędu w ocenie w odniesieniu do art. 4 ust. 2 tiret trzecie rozporządzenia nr 1049/2001, ponieważ Komisja podniosła naruszenie w zakresie kontroli, śledztwa i audytu.

(¹) Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji (Dz.U. L 145, s. 43).

Skarga wniesiona w dniu 11 kwietnia 2011 r. — ClientEarth i PAN Europe v przeciwko Europejskiemu Urzędowi ds. Bezpieczeństwa Żywności (EFSA)

(Sprawa T-214/11)

(2011/C 179/32)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: ClientEarth (Londyn, Zjednoczone Królestwo) i PAN Europe (Bruksela, Belgia) (przedstawiciel: P.Kirch, adwokat)

Strona pozwana: Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności (EFSA)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie, że strona pozwana naruszyła konwencję z Aarhus o dostępie do informacji, udziale społeczeństwa w podejmowaniu decyzji oraz dostępie do wymiaru sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska;
- stwierdzenie, że strona pozwana naruszyła rozporządzenie (WE) nr 1367/2006 ⁽¹⁾;
- stwierdzenie, że strona pozwana naruszyła rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 ⁽²⁾;
- stwierdzenie nieważności negatywnej decyzji odmawiającej dostępu do żądanych dokumentów; oraz
- obciążenie strony pozwanej kosztami poniesionymi przez skarżące, a także kosztami poniesionymi przez potencjalnych interwenientów.

Zarzuty i główne argumenty

W swej skardze skarżący, opierając się na art. 263 TFUE, wnoszą o stwierdzenie nieważności udzielonej przez Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności (zwany dalej „EFSA”) negatywnej odpowiedzi na ich wniosek o uzyskanie dostępu do dokumentów, w której EFSA odmówiła przedstawienia pochodzących od jej Komitetu Sterującego ds. Pesticydów (PSC) oraz Panelu ds. produktów ochrony roślin i ich pozostałości (PPR) planów projektów i opinii naukowych związanych z wytycznymi w sprawie przedstawiania recenzowanych i ogólnie dostępnych publikacji naukowych związanego z zatwierdzeniem zawartych w pestycydach substancji czynnych zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1107/2009 ⁽³⁾.

Skargę swą skarżące opierają na czterech zarzutach.

- 1) Zarzut pierwszy dotyczy naruszenia w zaskarżonej decyzji art. 8 ust. 2 rozporządzenia nr 1049/2001 ze względu na brak udzielenia w wyznaczonym terminie odpowiedzi na skierowany przez skarżące wniosek potwierdzający oraz brak odpowiedniego uzasadnienia tego zaniechania ze strony EFSA.
- 2) Zarzut drugi dotyczy naruszenia w zaskarżonej decyzji art. 4 ust. 1, 2, 3 i 4 Konwencji z Aarhus o dostępie do informacji, udziale społeczeństwa w podejmowaniu decyzji oraz dostępie do wymiaru sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska ze względu na nieudzielenie skarżącym dostępu do planów projektów i opinii naukowych związanych z wytycznymi EFTA. Decyzja ta została wydana również z naruszeniem art. 6 ust. 1 rozporządzenia nr 1367/2006 ze względu na to, że nie dokonano w niej wykładni zawężającej przedstawionych w art. 4 rozporządzenia nr 1049/2001 wyjątków.
- 3) Zarzut trzeci dotyczy naruszenia w zaskarżonej decyzji art. 4 ust. 3 akapit drugi rozporządzenia nr 1049/2001 ze względu na brak wykazania tego, że ujawnienie żądanych

dokumentów może stanowić poważną przeszkodę w procesie decyzyjnym EFSA, zwłaszcza po wydaniu decyzji.

- 4) Zarzut czwarty dotyczy naruszenia w zaskarżonej decyzji art. 4 ust. 3 akapit drugi rozporządzenia nr 1049/2001 ze względu na brak przeprowadzenia oceny tego, czy istnieje nadrzędny interes publiczny uzasadniający ujawnienie tych dokumentów oraz nieprzedstawienie odpowiedniego uzasadnienia udzielonej odpowiedzi odmownej.

-
- ⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1367/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 września 2006 r. w sprawie zastosowania postanowień Konwencji z Aarhus o dostępie do informacji, udziale społeczeństwa w podejmowaniu decyzji oraz dostępie do [wymiaru] sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska (Dz.U. 2006 L 264, s. 13)
- ⁽²⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji (Dz.U. 2001 L 145, s. 43)
- ⁽³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 z dnia 21 października 2009 r. dotyczące wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin i uchylające dyrektywy Rady 79/117/EWG i 91/414/EWG (Dz.U. 2009 L 309, s. 1)

Skarga wniesiona w dniu 21 kwietnia 2011 r. — Dagher przeciwko Radzie

(Sprawa T-218/11)

(2011/C 179/33)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Habib Roland Dagher (Abidzan, Wybrzeże Kości Słoniowej) (przedstawiciele: adwokaci J.Y. Dupeux i F. Dressen)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 85/2011 z dnia 31 stycznia 2011 r. w zakresie, w jakim akt ten jej dotyczy;
- stwierdzenie nieważności decyzji Rady 2011/71/WPZiB z dnia 31 stycznia 2011 r. w zakresie, w jakim akt ten jej dotyczy;
- zasądzenie od Rady kwoty 40 000 EUR tytułem zadośćuczynienia i odszkodowania za krzywdę i inne szkody poniesione przez stronę skarżącą;
- obciążenie Rady wszystkimi kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi jeden zarzut podzielony na trzy części i dotyczący naruszenia istotnych wymogów proceduralnych.